

ZÁKON
ze dne.....2020,

kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I
Změna zákona o daních z příjmů.

Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona č. 35/1993 Sb., zákona č. 96/1993 Sb., zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 196/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 114/1994 Sb., zákona č. 259/1994 Sb., zákona č. 32/1995 Sb., zákona č. 87/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 248/1995 Sb., zákona č. 316/1996 Sb., zákona č. 18/1997 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 210/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 111/1998 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 168/1998 Sb., zákona č. 333/1998 Sb., zákona č. 63/1999 Sb., zákona č. 129/1999 Sb., zákona č. 144/1999 Sb., zákona č. 170/1999 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 3/2000 Sb., zákona č. 17/2000 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 72/2000 Sb., zákona č. 100/2000 Sb., zákona č. 103/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 241/2000 Sb., zákona č. 340/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 117/2001 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 239/2001 Sb., zákona č. 453/2001 Sb., zákona č. 483/2001 Sb., zákona č. 50/2002 Sb., zákona č. 128/2002 Sb., zákona č. 198/2002 Sb., zákona č. 210/2002 Sb., zákona č. 260/2002 Sb., zákona č. 308/2002 Sb., zákona č. 575/2002 Sb., zákona č. 162/2003 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 438/2003 Sb., zákona č. 19/2004 Sb., zákona č. 47/2004 Sb., zákona č. 49/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 280/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 360/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 562/2004 Sb., zákona č. 628/2004 Sb., zákona č. 669/2004 Sb., zákona č. 676/2004 Sb., zákona č. 179/2005 Sb., zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 342/2005 Sb., zákona č. 357/2005 Sb., zákona č. 441/2005 Sb., zákona č. 530/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 552/2005 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 203/2006 Sb., zákona č. 223/2006 Sb., zákona č. 245/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 29/2007 Sb., zákona č. 67/2007 Sb., zákona č. 159/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 362/2007 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 482/2008 Sb., zákona č. 2/2009 Sb., zákona č. 87/2009 Sb., zákona č. 216/2009 Sb., zákona č. 221/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 289/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb., zákona č. 304/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 346/2010 Sb., zákona č. 348/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 119/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 353/2011 Sb., zákona č. 355/2011 Sb., zákona č. 370/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 466/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona č. 192/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 403/2012 Sb., zákona č. 428/2012 Sb., zákona č. 500/2012 Sb., zákona č. 503/2012 Sb., zákona č. 44/2013 Sb., zákona č. 80/2013 Sb., zákona č. 105/2013 Sb., zákona č. 160/2013 Sb., zákona č. 215/2013 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 162/2014 Sb., zákona č. 247/2014 Sb., zákona č. 267/2014 Sb., zákona č.

332/2014 Sb., zákona č. 84/2015 Sb., zákona č. 127/2015 Sb., zákona č. 221/2015 Sb., zákona č. 375/2015 Sb., zákona č. 377/2015 Sb., zákona č. 47/2016 Sb., zákona č. 105/2016 Sb., zákona č. 113/2016 Sb., zákona č. 125/2016 Sb., zákona č. 148/2016 Sb., zákona č. 188/2016 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 271/2016 Sb., zákona č. 321/2016 Sb., zákona č. 454/2016 Sb., zákona č. 170/2017 Sb., zákona č. 200/2017 Sb., zákona č. 225/2017 Sb., zákona č. 246/2017 Sb., zákona č. 254/2017 Sb., zákona č. 293/2017 Sb., zákona č. 92/2018 Sb., zákona č. 174/2018 Sb., zákona č. 306/2018 Sb., zákona č. 32/2019 Sb., zákona č. 80/2019 Sb., zákona č. 125/2019 Sb., zákona č. 303/2019 Sb., a zákona č. 364/2019 Sb., se mění takto:

1.

V § 19 (Osvobození od daně), odstavec (1), písmeno ze) se na konec bodu 1. vkládá věta:
„pokud je mateřská společnost daňovým rezidentem České republiky,“

Nově znění bodu 1. písmene ze), § 19 odstavec 1 je následující:

„ze) *příjmy z*
1. podílu na zisku, vyplácené dceřinou společností, která je poplatníkem
uvedeným v § 17 odst. 3, mateřské společnosti, pokud je mateřská společnost
daňovým rezidentem České republiky,“

Čl. II

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2021.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

A. Obecná část

Zhodnocení platného právního stavu, včetně zhodnocení současného vztahu k rovnosti mužů a žen:

Platná právní úprava neumožňuje efektivně nastavit nástroje, které zabráňují odlivu zisků z České republiky do zahraničí. Navrhovaná úprava zdaní výplatu podstatného objemu dividend do zahraničí, neboť aplikuje srážkovou daň ve výši 15 % na výplatu zisků (dividend) zahraničním vlastníkům, kteří spadají do kategorie tzv. mateřské společnosti české obchodní společnosti (korporace), tj. mají po dobu nejméně 12 měsíců nepřetržitě podíl alespoň 10 % v tuzemské korporaci.

Současná právní úprava má stejné dopady na muže i ženy.

Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy, včetně dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k rovnosti mužů a žen, a vysvětlení její nezbytnosti jako celku:

V České republice dochází k nadměrnému odlivu zisků do zahraničí, kdy jednou z forem je výplata dividend, jejichž prostřednictvím každoročně odtékají desítky miliard korun. Odliv zisků místo ochoty zahraničních vlastníků je reinvestovat v České republice je jedním z hlavních důvodů stagnace hrubého domácího produktu.

Na výplatu dividend a jiných podílů na zisku se obecně uplatní srážková daň ve výši 15 %. Sazba srážkové daně může být snížena smlouvou o zamezení dvojího zdanění, kterou má Česká republika uzavřenu s řadou států. Pokud nestanoví smlouva o zamezení dvojího zdanění jinak, když se vyplácí dividendy do zahraničí a vlastníkem české korporace je zahraniční právnická osoba, kdy jsou splněny podmínky vztahu „mateřská versus dceřiná společnost“, je příjem osvobozen od daně. K odlivu zisků dochází i jinými způsoby (např. poradenské služby či převod majetku), ale v těchto oblastech již Česká republika přijala určitá řešení, které mají odlivu zabránit. Nezbytné je proto nastavit účinné mechanismy pro zamezení nadměrného odlivu zisků systémovým opatřením v daňové oblasti, kdy se zdaní podstatná část finančních prostředků převáděných z majetku českých firem do zahraničí.

Navrhovaná úprava nemá dopad na rovnost mužů a žen.

Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky, s mezinárodními smlouvami a zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z členství v Evropské unii:

Návrh zákona je v souladu s ústavním pořádkem, se závazky České republiky vyplývajícími z mezinárodních smluv, jimiž je Česká republika vázána.

Ve vztahu k právu Evropské unie se návrh dotýká ustanovení směrnice 2011/96/EU o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států (tzv. dividendová směrnice). Nicméně přijetím návrhu nedojde k ohrožení principů a zásad, které dividendová směrnice zamýšlí. Nedojde ani k ohrožení fungování vnitřního trhu a přesunu kapitálu. Některé členské státy (např. Nizozemsko) mají specifické úpravy zdanění dividend, které zvýhodňují korporace sídlící, i když často pouze formálně, v jejich zemi.

Předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, na podnikatelské prostředí České republiky, dále sociální dopady, včetně dopadů na rodiny a dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny, dopady na životní prostředí, bezpečnost nebo obranu státu:

Navrhovaná úprava bude mít pozitivní dopad na státní rozpočet, protože podstatně navýší jeho

příjmovou stránku. Stejně tak se očekává zvýšení příjmů ostatních veřejných rozpočtů v rámci rozpočtového určení daní.

Navrhovaná právní úprava nebude mít negativní dopad na podnikatelské prostředí České republiky stejně jako nebude mít žádné sociální dopady, dopady na rodiny či specifické skupiny obyvatel (osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením, národnostní menšiny), ani dopady na životní prostředí či bezpečnost nebo obranu státu.

Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů:

Úprava nemá dopady na ochranu soukromí a osobních údajů.

Zhodnocení korupčních rizik:

Navrhovaná právní úprava respektuje protikorupční legislativu a nepřináší nová korupční rizika.

B. Zvláštní část

K článku I (§ 19 odst. 1 písm. ze))

Ustanovení osvobozuje od srážkové daně pouze příjmy ze zisku (dividendy), které jsou vypláceny mateřským společnostem se sídlem v České republice, zatímco dividendy, které jsou vypláceny do zahraničí jsou zdaněny srážkovou daní.

K článku II (účinnost)

Účinnost navrhované novely zákona se navrhuje od 1. ledna 2021 tak, aby byl dostatečný čas k jejímu projednání všemi orgány zúčastněnými na legislativním procesu.

V Praze dne 5. března 2020

Předkladatelé:

Jan Hrnčíř, v. r.
Tomio Okamura, v. r.
Radim Fiala, v. r.
Lubomír Španěl, v. r.
Jaroslav Dvořák, v. r.
Jaroslav Holík, v. r.
Tereza Hyťhová, v. r.
Monika Jarošová, v. r.
Pavel Jelínek, v. r.
Jiří Kobza, v. r.
Jiří Kohoutek, v. r.
Radek Koteš, v. r.
Jana Levová, v. r.
Karla Maříková, v. r.
Zdeněk Podal, v. r.
Miloslav Rozner, v. r.
Radek Rozvoral, v. r.
Lucie Šafránková, v. r.
Radovan Vích, v. r.